

KRÓTKIE DONIESIENIA**SHORT COMMUNICATIONS**748 Nowe stanowiska *Sepedophilus wankowiczi* (PANDELLÉ, 1869) (Coleoptera: Staphylinidae) w Polsce

New localities of *Sepedophilus wankowiczi* (PANDELLÉ, 1869) (Coleoptera: Staphylinidae) in Poland

KEY WORDS: Coleoptera, Staphylinidae, *Sepedophilus wankowiczi*, new records, Poland

Jeszcze do niedawna *Sepedophilus wankowiczi* (PANDELLÉ, 1869) nie był odróżniany od pokrewnego *S. bipustulatus* (GRAVENHORST, 1802) (SCHÜLKE 1995: Tachyporinenfunde aus Ost-Sibirien (Coleoptera: Staphylinidae). Koleopt. Rdsch. **65**: 27-41). *S. wankowiczi* został opisany z Mińska na Białorusi, następnie odnaleziony we wschodniej Syberii (SCHÜLKE 1995: op.cit.), jak również ostatnio także na Łotwie i według SCHÜLKE jest rozprzestrzeniony od północno-wschodniej Europy aż do rosyjskiego Dalekiego Wschodu, podczas gdy *S. bipustulatus* został uznany jako element pontomedyterrański zasiedlający głównie południową i środkową Europę (SCHÜLKE 2012: [W:] ASSING i SCHÜLKE (red.): Die Käfer Mitteleuropas, Band 4. Staphylinidae I. Zweite neubearbeitete Auflage, Spektrum Akademischer Verlag, Heidelberg: 130-199). Przypuszczenia te znalazły potwierdzenie i w rok później *S. bipustulatus* został wykreślony z listy kusakowatych Japonii, ustępując tym samym miejsca *S. wankowiczi* (YAMAMOTO 2013: Jpn. J. Syst. Ent. **19**(1): 57-63). Niedawno *S. wankowiczi* został wykazany z Puszczy Białowieskiej jako nowy dla fauny Polski (SZUJECKI 2014: Wiad. Entomol. **33** (2): 154).

Ze względu na skąpą ilość informacji na temat rozmieszczenia *S. wankowiczi* na terenie Polski, autorzy podają nowe stanowiska tego gatunku:

- Wyżyna Małopolska: DB75, Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Lasy Suchedniowskie”, 14 X 2014, pod korą martwej jodły *Abies alba* Mill., 1 ex., leg. J. TATUR-DYTKOWSKI.
- Pojezierze Mazurskie: FE48, Wigierski Park Narodowy, Obszar Ochrony Ścisłej „Wierchstaw”, 18 IX 2014, 4 exx., leg. K. KOMOSIŃSKI.
- Beskid Wschodni: FV19, Góry Sanocko-Turczańskie, dolina Kamionki (Niemiecka Dolina), 3 V 2011, 1 ex., leg. K. KOMOSIŃSKI.

Gatunek nowy dla wymienionych krain.

Wszystkie okazy znajdują się w kolekcji drugiego z autorów.

Jan TATUR-DYTKOWSKI, Warszawa
Karol KOMOSIŃSKI, Kat. Zool. UWM, Olsztyn

749 Węglarek matowy *Ropalopus clavipes* (FABRICIUS, 1775) (Coleoptera: Cerambycidae) – pierwsze stwierdzenie w Bieszczadach

Ropalopus clavipes (FABRICIUS, 1775) (Coleoptera: Cerambycidae) – the first record in the Bieszczady Mountains

KEY WORDS: Bieszczady Mountains, first record, *Ropalopus clavipes*.

Gatunek znany głównie z południowej, środkowej i wschodniej części Europy, docierający na wschód do Uralu, notowany nadto z Kaukazu, Turcji i Iranu (LÖBL i SMETANA 2010: Catalogue of Palaeartic Coleoptera, 6). W Polsce chrząszcz rzadko i sporadycznie spotykany, znany z nielicznych rozproszonych stanowisk w różnych częściach kraju, przy czym z niektórych krain wykazywany na podstawie znalezisk sprzed przeszło stu lat (BURAKOWSKI i in. 1990: Kat. Fauny Pol., XXIII, 15: 1-312; GUTOWSKI i in. 1997: Wiad. Entomol., 18 (1): 11-22). Rozwija się w wielu gatunkach drzew i krzewów liściastych takich jak buk (*Fagus* L.), czeremcha (*Padus* MILL.), dąb (*Quercus* L.), głóg (*Crataegus* L.), klon (*Acer* L.), leszczyna (*Corylus* L.), lipa (*Tilia* L.), olsza (*Alnus* MILL.), orzech włoski (*Juglans regia* L.), śliwa tarnina (*Prunus spinosa* L.), topola (*Populus* L.), wiąz (*Ulmus* L.), wierzba (*Salix* L.), także w drzewach owocowych, jak grusza (*Pyrus* L.), jabłoń (*Malus* MILL.), wiśnia (*Cerasus* MILL.). Zasiadła konary i gałęzie o grubości 3-15 cm obumierających drzew, rzadziej dolną część pnia, a ponadto nieokorowane wałki ułożone w stopy. Najczęściej spotykany w miejscach nasłonecznionych. Chrząszcze pojawiają się od maja do sierpnia. Larwy żerują między korą a drewnem, uszkadzając również wierzchnie warstwy bielu. Przepoczwarczenie w drewnie (DOMINIK i in. 1998: Atlas owadów uszkadzających drewno. Multico: 1-526).

Pierwsze doniesienie *R. clavipes* w Bieszczadach:

- EV86 między Mikowem a Duszatynem, 19 VII 2015, 1 ex., zebrany z czoła wałka dębowego na składnicy drewna podczas upalnej pogody, leg., det. et coll. S. JACH.

Szymon JACH, Tomasz MOKRZYCKI, Warszawa

750 Rediscovery of *Scythris gozmanyi* PASSERIN D'ENTREVES, 1986 (Lepidoptera: Scythrididae) in Poland

Ponowne odnalezienie *Scythris gozmanyi* PASSERIN D'ENTREVES, 1986 (Lepidoptera: Scythrididae) w Polsce

KEY WORDS: *Scythris gozmanyi*, faunistics, new record, the Nida River Valley, S Poland.

During a fieldwork in 2015, one specimen of *Scythris gozmanyi* PASSERIN D'ENTREVES, 1986 was caught in the southern part of Poland. In the country, the species has been hitherto recorded only from the Chotel Czerwony Reserve (UTM: DA88) (the Nida River Valley) in 1947 (BARAN 2004. Pol. Entom. Monographs, 3: 1-269). Apart from Poland, the moth is known merely from Hungary and Russia.

Scythris gozmanyi was recorded again within the Polish limits:

- DA78 Winiary ad Pińczów, 6 VI 2015, 1♂, leg. Ł. DAWIDOWICZ, captured diurnally with an entomological net.

The species is associated with grasslands and steppes located on calcareous or gypseous subsoil. Its biology has not been ascertained thus far (BARAN 2004. op. cit.).

Łukasz DAWIDOWICZ, Zool. Dept. MSCU, Lublin

751 Pierwsze stwierdzenie *Hyphoraia aulica* (LINNAEUS, 1758) (Lepidoptera: Erebidae) na Podkarpaciu

The first record of *Hyphoraia aulica* (LINNAEUS, 1758) (Lepidoptera: Erebidae) from the Podkarpacie region (SE Poland)

KEY WORDS: Lepidoptera, Noctuoidea, Erebidae, Arctiinae, new record, SE Poland.

Celem doniesienia jest prezentacja informacji o nowo odkrytym stanowisku rzadko notowanego gatunku motyla z podrodziny niedźwiedziówek (Erebidae: Arctiinae) – niedźwiedziówki dwórki *Hyphoraia aulica* (LINNAEUS, 1758).

– Kotlina Sandomierska, Płaskowyż Tarnogrodzki: FA35 Mołodycz, 5 VI 2015, 1 ♀, osobnik odnaleziony w trakcie czerpakowania na suchej, przylesnej łące, leg. F. PALUCH & D. WYCZARSKI.

Hyphoraia aulica (L., 1758), idem. 13 IV 2016, kilka wędrujących gąsienic na suchej, przydrożnej skarpie, na skraju lasu, obs. J. BURY, to gatunek euro-syberyjski, nie objęty w Polsce ochroną prawną, jednak umieszczony w „Czerwonej Księdze Zwierząt. Bezkręgowce” oraz na „Czerwonej Liście Zwierząt Ginących i Zagrożonych w Polsce” z kategorią EN – takson bardzo wysokiego ryzyka, silnie zagrożony wyginięciem (BUSZKO i NOWACKI 2002: [W:] GŁOWACIŃSKI (red.) IOP PAN, Kraków: 14-74; PRZYBYŁOWICZ 2004: [W:] GŁOWACIŃSKI i NOWACKI (red.): IOP PAN, AR Poznań, Kraków – Poznań: 284-285). W Polsce dotychczas znany z nielicznych i rozproszonych stanowisk, zlokalizowanych głównie w południowej i centralnej części kraju. W ciągu ostatnich kilku dekad stwierdzony zaledwie dwukrotnie: w Puszczy Białowieskiej i na jej obrzeżach (BUSZKO i in. 1996: Parki Nar. Rez. Przyr. **15** (4): 3-46) oraz w Dolinie Środkowej Odry (MALKIEWICZ i MARZEC 1999: Wiad. Entomol. **18** (1): 60). Na Podkarpaciu dotychczas nie notowany (BUSZKO i NOWACKI 2000: The Lepidoptera of Poland. A Distributional Checklist. Pol. Entomol. Monogr., **1**: 1-178.).

Jarosław BURY, Markowa
Filip PALUCH, Rogóżno
Dominik WYCZARSKI, Białoboki